

منتهای فوتبال

نبرد خواهران منصوریان برای هانتگرو

یکی از رشته‌هایی که طی چند سال اخیر در سبد مدال‌های بازی‌های آسیایی قرار گرفته، ووشو است. ورزشی رزمی که به بالاترین قله‌ها رسید و نمایندگان کشورمان به گریه‌سایه‌ها رسیدند. حالا با توجه به در پیش بودن جهانی تبدیل شدند. حالا با توجه به در پیش بودن نوزدهمین دوره بازی‌های آسیایی، فدراسیون ووشو ایران برای مشخص شدن ترکیب تیم ملی آغاز کرده است. در همین راستا مسابقات قهرمانی کشور به عنوان انتخابی تیم ملی در نظر گرفته شد که نفرات برتر برای برگزاری نخستین رقابت درون اردویی دعوت شدند که در این مرحله چهار ورزشکار در اردو باقی ماندند. این چهار ورزشکار بعد از دو روز ۱۴ روزه روز گذشته بار دیگر انتخابی درون اردویی داشتند تا تیم ملی یک گام به ترکیب اصلی خود نزدیک‌تر شود. بر همین اساس، الهه منصوریان و آرزو سلیمی به ترتیب با برتری مقابل سوگند سینکایی و حنا رستمی به عنوان دو ملی پوش نهایی ووشو بانوان ایران در وزن ۵۲-۵۷ کیلوگرم در اردوی تیم ملی آغاز به بازی‌های آسیایی و انتخابی نهایی شناخته شدند. در وزن ۶۰-۶۵ کیلوگرم نیز شهربانو و سهیلا منصوریان با برتری مقابل صدیقه دریایی و محنا رحیمی نیز دو ملی پوش نهایی این وزن نام گرفتند تا شاهد رقابت دو خواهر منصوریان برای اعزام به المپیک آسیایی باشیم. شهربانو یکی از قدرتمندترین ووشوکاران ایران است که تجربه حضور در بازی‌های آسیایی را دارد. سهیلا اما سرشار از انگیزه است و طی مدت اخیر تمرینات بسیار سختی را برای خودش تجویز کرده تا لباس تیم ملی را بپوشد. حال باید دید که در نبرد این دو خواهر کدام یک در هانتگرو مبارزه می‌کند. اردوی بعدی تیم ملی ووشو بانوان ۱۴ اسفند در آکادمی ملی ووشو پریا می‌شود. ایران در بخش بانوان دو نماینده در المپیک آسیایی دارد و احتمالاً بار دیگر شاهد اعزام دو خواهر منصوریان باشیم.

آریار هنورد

پر اسپولیسی‌ها در آزادی، انتقام تنها شکست این فصل را از آلومینیوم اراک گرفتند. تیمی که در نیمه اول بسیار پر اشتباه نشان داد اما در نیمه دوم به خودش آمد و با گل زدن دو مهره تعویضی یحیی گل محمدی، یک برد مهم را به دست آورد. نکته کلیدی این مسابقه، بازگشت رامین رضاییان به سمت راست خط دفاعی سرخ‌ها بود. بازیکنی که در اولین نمایش برای این تیم، خیلی زود توانست دل هوادارها را به دست بیاورد.

کلاس به راست برگشت

ممکن است از جنبه‌های مختلف، انتقاداتی به رامین رضاییان وارد باشد. اصلاً ممکن است به هر دلایلی از کارکنان او خوش‌تان نیاید اما نمی‌توانید انتقاد کنید که رامین، فوتبالیست درجه یکی است. رضاییان در همین اولین مسابقه، کیفیتی را از خودش نشان داد که در چند سال اخیر هرگز از مهدی شیری ندیده بودیم. کیفیتی که حتی در بازی‌های صادق محرمی برای تیم ملی پیدا نمی‌شود. چند ارسال دقیق، چند پاس خوب و البته یک شوت نسبتاً خوب، حاصل اولین نمایش رامین در بازگشت به پرسپولیس بودند. بازیکنی که در اولین بازی برای قرمزها نمره قابل قبولی دریافت کرد. رامین با همان لباس شماره ۲۷ و استوک‌های صورتی، دست به هر کاری می‌زند که این بار تیمش را تا لحظه رسیدن به یک جام همراهی کند.

خريد كاملا جديدا

پرسپولیسی‌ها در پنجره نقل و انتقالات به شدت در جست‌وجوی

چهره به چهره

استقلال و مساله ادامه‌داری به نام «زیبایی» برنده زیباست!

آریاطاری

آیا استقلال زیبابازی می‌کند؟ این سوالی است که در این فصل مدام از آبی‌ها پرسیده می‌شود. در مورد تیم صدرنشین لیگ برتر اما سوال مهم‌تری هم وجود دارد. اینکه اصلاً چسب این تیم باید زیبا بازی کند؟ تیمی که ۹ سال از آخرین قهرمانی اش در لیگ برتر گذشته، تیمی که در چند سال گذشته هیچ جامی به دست نیاورده و تیمی که همیشه تحت فشار هوادارها برای «بردن» است، فعلاً اولویت‌هایی مهم‌تر از سرگرم‌کننده بودن دارد. هر چند که در نمایش‌های استقلال هم ردپایی از زیبایی دیده می‌شود.

فرداد مجیدی بعد از هر برد باید به سوالی در مورد زیبا بودن و یا نبودن تیمش پاسخ بدهد. زیبایی در تراز افرادی که چنین سوال‌هایی را مطرح می‌کنند، احتمالاً چیزی شبیه سپاهان محرم نوید کیا خواهد بود. تیمی که چشموهنواز فوتبال بازی می‌کند اما با وجود در اختیار داشتن یکی از گران‌ترین ترکیب‌های تمام تاریخ فوتبال ایران، از همین حال‌شانس قهرمانی لیگ‌راز دست

۶ نکته از برد انتقامی قرمزها روبه‌روی آلومینیوم

دل بردن با استوک صورتی!

مثل پرسپولیس پیدا کند و حالا بالاخره این اتفاق رقم خورده است. فرار پاکدل و ضربه دقیق او در شش دقیقه که تحت فشار مدافع حریف هم بود، تماشایی به نظر می‌رسید. او اگر بتواند خودش را در همین فرم نگه دارد، کار برای مهدی عبدی در خط حمله تیم یحیی دشوار خواهد شد. **حامدی که در خشان بود** برخلاف حامد پاکدل که روز بسیار خوبی را در ترکیب سرخ‌ها پشت سر گذاشت، حامد لک اصلاً

داده است. به جای متوقف شدن روی کلمه‌های مثل زیبایی، می‌توان از فرهاد مجیدی سوال‌های دیگری پرسید. می‌توان از او سوال کرد که چطور برای اولین بار در تاریخ حضور استقلال در لیگ برتر، در ۱۸ هفته متوالی حتی طعم یک شکست را نچشیده است؟ می‌توان از او پرسید که چطور توانسته ستاره‌های تیمش را مدیریت کند که بازیکنی مثل ارسلان مطهری، هر بار به عنوان نفر ذخیره به زمین می‌آید و کار مثبتی انجام می‌دهد و گره بازی را باز می‌کند؟ می‌توان از او پرسید که چطور این خط دفاعی آهنین را ساخته و در هیچ مسابقه‌ای رویه‌وری قیامت‌ساز نمی‌شود؟ می‌توان از او پرسید که چطور توانسته سیدحسین حسینی متزلزل و نااماده را دوباره به‌واجب برگرداند؟ استقلال در این فصل ویژگی‌های بسیار مثبتی دارد که باید به آنها پرداخته شود. تیمی که با شکست خوردن بیگانه است، بهترین شروع تاریخش را در لیگ پشت سر گذاشته، همواره از حواشی فاصله دارد و انتقاد در همین مسابقه با تراکتور هم موقعیت‌های خوبی به وجود آورده است. البته که زیبایی مساله بی‌اهمیتی نیست اما باید از فرهاد پرسیده شود که چطور استعداد جوانی مثل امیرحسین حسین‌زاده را با آزاری نه‌چندان خوب در لیگ برتر ترسناک کرده و حالا استقلال می‌تواند به همین راحتی به این ستاره جوان تکیه کند. هوادار همیشه چیز

چندار سال دقیق، چند پاس خوب و البته یک شوت نسبتاً خوب، حاصل اولین نمایش رامین در بازگشت به پرسپولیس بودند. بازیکنی که در اولین بازی برای قرمزها نمره قابل قبولی دریافت کرد

او به محض دریافت توپ این چنین دستپاچه شود، عملاً بازیکنان خودی قید پاس دادن به او خواهند زد. بیرو هم در اولین روزهای بازی برای پرسپولیس این مشکل را داشت اما به مرور زمان آنقدر خوب شد که دیگر همه بدون واکنش توپ را به صورت زمینی به این گلر پاس می‌دادند.

به خودت سکوت نشان بده

رضاسدسی هم به معنای واقعی کلمه فوتبالیست عجیبی است. یک بار بعد از فقط پنج دقیقه بازی چنان با خستگی روی زمین می‌افتد که انگار هزار دقیقه فوتبال بازی کرده و یک بار بعد از گل کردن یک ریاند ساده، چنان به منتقدانش سکوت نشان می‌دهد که انگار به تنهایی یک جام برای پرسپولیس به ارمغان آورده است. کاش رضاین ژست‌ها را وقتی خرج کند که حداقل یک گل مهم برای پرسپولیس زده باشد.

بیشتری از تیمش می‌خواهد اما حالا اصلاً زمان خوبی برای انتقاد از استقلال نیست. در چند فصل گذشته هوادارها همیشه از تیم بردمی خواسته‌اند و حالا توالی این بردها، استقلال را به مدعی شماره یک قهرمانی لیگ برتر تبدیل کرده است. زیبا بودن، الزامات مقدماتی برای رسیدن به موفقیت نیست. بدون تردید همه هواداران استقلال هم بعد از سال‌ها دور ماندن از جام و تماشای قهرمانی‌های رقیب سنتی، دوست دارند به هر قیمتی برنده لیگ برتر باشند. اصلاً مگر همین موفقیت‌های پرسپولیس با فوتبال زیبا و هجومی به دست آمده است؟ پرسپولیس برانکو در لیگ پانزدهم یک تیم به شدت هجومی و جذاب بود اما

سرخ‌ها میلیاردها تومان هزینه نکرده‌اند تا زنده گل دومشان به آلومینیوم اراک را این چنین در حال سکوت نشان دادن به سایرین تماشا کنند! کاش رضاسدسی اول از همه به خودش و عملکردش سکوت نشان بدهد.

در خشش علی رگم گزارش!

جواد خیابانی در جریان گزارش بازی پرسپولیس، اصلاً دل خوشی از وحدت هانانوف نداشت و بارها از این فوتبالیست به خاطر پاس‌های ساده‌اش انتقاد کرد. این در حالی است که وحدت درست مشغول پیاده کردن مسئولیت‌های مدنظر سرمربی تیم بود. علی‌رغم انتقادات قطع نشدنی جواد خیابانی و البته برخی رسانه‌ها نسبت به وحدت، ایسن بازیکن روز بسیار خوبی را برابر آلومینیوم پشت سر گذاشت. سوال اینجاست که اگر این مدافع پایه توپ اروپایی بود، باز هم همین صحبت‌ها در موردش مطرح می‌شد؟

رسول واقعی

رسول خطیبی مثل هر مربی دیگری، حق دارد که به عملکرد داور مسابقه معترض باشد. به نظر می‌رسد گروه داور دو اشتباه کلیدی به ضرر تیم او انجام دادند اما جالب است که همین مربی در شروع فصل و در شرایطی که اوضاع آلومینیوم عالی بود، مدام داورها را مورد تحسین قرار می‌داد. خطیبی در یک مصاحبه تاریخی، حتی در خواست کرده بود که همه مربی‌های معترض به داور با محرومیت سنگین روبه‌رو شوند! با این تفسیر او باید همین حالا به درخواست قبلی خودش، در فهرست مربیان محروم قرار بگیرد.

حیاتی به نظر می‌رسد. آنهایی که می‌خواهند «سرگرم» شوند بهتر است به سینما بروند و یا اینکه فوتبال‌های خارجی را تماشا کنند. این استقلال فعلی خواهد برنده باشد. این استقلال فعلاً زیبایی را در بردن جام می‌بیند و نمی‌خواهد بردهایش را در معرض ریسک و خطر قرار بدهد. این استقلال تیمی است که برای قهرمان شدن همه چیز دارد و به فرانس‌های منفی هم توجه چندانی نشان نمی‌دهد. مهم‌تر از همه اینکه این تیم هرگز با ضدفوتبال به موفقیت نرسیده و نشانه‌هایی از بلوغ تاکتیکی در ترکیب آبی‌ها در این فصل دیده می‌شود.

همه این‌ها به معنی «بی‌نقص» بودن تیم‌ها نیست. استقلال هم مشکلات خاص خودش را دارد و هنوز باید تکامل بیشتری پیدا کند. با این وجود بهانه‌هایی مثل زیبان بودن، تنها نشانه‌هایی برای سرکوب رویاهای این تیم هستند. همه نفرات استقلال به خوبی می‌دانند که چه می‌خواهند و تا لحظه رسیدن به این هدف آرام نمی‌گیرند. آنها می‌توانند در فصل بعدی کمی هجومی‌تر هم بازی کنند اما فعلاً مهم‌ترین هدفشان، برنده بودن و در نهایت قهرمان شدن در رقابت‌های لیگ برتر است. آنها می‌خواهند به یک انتظار طولانی برای بردن لیگ پایان بدهند و بهترین نتیجه استقلال در تاریخ این رقابت‌ها را به دست بیاورند.

مشکلات فوتبال را باید به خود فوتبال واگذار کنند و افرادی که به خوبی این موقعیت‌های شناسند می‌دانند که برد داشتن یک قدم اشتباه گامی از برداشتن هیچ قدمی نیز بدتر است. استقلال و پرسپولیس بیشتر از یک در مان مقطعی یک‌مدل‌های اساسی و کامل می‌خواهند. واضح است که دولت باید خودش را از مالکیت هم‌زمان این دو باشگاه کنار بکشد و آنها را به دیگران واگذار کند اما این مساله نباید تنها از سر رفع تکلیف انجام شود. اگر تحقیق و بررسی کافی در این زمینه انجام نگیرد، اگر برنامه‌ریزی درستی در کار نباشد، اگر تضمین‌های کافی برای اطمینان از شرایط دو باشگاه گرفته نشود، آینده استقلال و پرسپولیس برای همیشه به خطر خواهد افتاد. دولت در زمان مالکیت استقلال و پرسپولیس عملکرد خوبی نداشت. حالا کاش در زمان واگذار کردن مالکیت کمی هوشمندانه عمل بکند و اجازه بزرگ‌تر شدن بحران را ندهد. اگر قرار است خصوصی شدن تنها برای فریب نهادها صورت بگیرد بهتر است این اتفاق هیچ‌وقت رخ ندهد.

به بهانه ورود امام جمعه تهران به موضوع خصوصی سازی سر خابی‌ها

خصوصی نه، تخصصی شوید!

توانند در آینده گفتگی از مسائلی مانند حق بخش تلویزیونی، اسپانسرینگ لباس، فروش پیراهن‌ها و تبلیغات داشته باشند. در این صورت نه تنها تمامی مردم و هوادارها بلکه بسیاری از افرادی که صاحب‌ثروت و اعتبار شخصی قابل توجهی هستند برای خرید این باشگاه‌ها قدم جلو خواهند گذاشت. پرداختن به این مساله نشان از توجه افراد مسئول به حوزه فوتبال دارد اما فراموش نکنیم که ورود غیر تخصصی به مسائلی چنین تخصصی گاهی می‌تواند اصل موضوع را با تهدید مواجه کند. یکی از مشکلات بسیار مهم فوتبال ایران هم ورود گسترده افرادی است که بدون داشتن مهارت کافی تصمیم‌های کلیدی را بر عهده می‌گیرند. حتی همین حالانیز در بلشوی فدراسیون فوتبال ردپای این افراد به وضوح دیده می‌شود. آنها

تمام مشکلات این دو باشگاه حل می‌شود، کافی است به شرایط باشگاه‌هایی مثل تراکتور سازی و پدیده مشهد نگاه کنید. قبل از آن هم باشگاه‌هایی مثل استیل آذین و نفت تهران به دلیل مغایرت شرایط خاص فوتبال ایران با اصول اولیه خصوصی سازی به‌ناپودی کشیده شدند. خصوصی سازی از هر روشی که صورت بگیرد و حتی اگر شامل واگذار کردن سهام کامل دو باشگاه و هواداران باشد با وجود تمام مزایایی که دارد، می‌تواند دو باشگاه را به خطر هم بیندازد. مهم‌ترین لازمه برای خصوصی شدن استقلال و پرسپولیس در درجه اول مهیا شدن سازوکار کامل و بدون نقص در آمدازی باشگاه‌ها است. یعنی همان طور که این دو باشگاه توانستند پس از تلاش و مرارت ز یاد تبلیغات محیطی استاد یوم آزادی را به دست بیاورند، باید